عدم تأثیر زمان هشتدقیقه‌ای رسیدن نور به زمین در لحظه زوال

شاگرد: هم سطح بودن مرکز خورشید با مرکز زمین در زوال... .

استاد: آن مبانی‌ای است. یعنی عبور را لبه خورشید بدانیم یا مرکز آن. در جلسات پارسال بحث کردیم.

شاگرد: وقتی نور خورشید هشت دقیقه طول می‌کشد که بیاید، این مرکزیت هشت دقیقه قبل صورت گرفته است، لذا می‌گویند موضوع این مقدار است که تابش خورشید عمود بر مرکز زمین باشد.

استاد: نه، هشت دقیقه با شکست نور، دو تا است. یکی شکست نور داریم و یکی فاصله‌ای است که نور می‌آید. چون نور خورشید به‌صورت متصل آمده، الآن جای جرم خورشید با آن تفاوت می‌کند. ولی وقتی عمود می‌تابد دیگر شکست نور نداریم. یعنی جای خورشید با آن تفاوتی نکرده است. به تعبیری علم فیزیک، خورشید مجازی است؛ تصویری مجازی خورشید الآن به‌صورت عمود می‌تابد و مشکلی هم نداریم.

شاگرد: ولی جرم آن جلوتر است و هشت دقیقه پیش اینجا بوده. یعنی تابش و جرم آن فرق دارد.

استاد: ببینید وقتی شما حرکت خورشید را در نظر می‌گیرید، همینطور است. اما اگر حرکت وضعی زمین را در نظر بگیرید این بحث تغییر می‌کند. آن چه که شما می‌گویید بر مبنای این است که خورشید برود. می‌گویید الآن خورشید آن طرفتر رفته است اما نورش الآن به ما می‌رسد. اما یک وقتی است که می‌گوییم خورشید که هست، زمین می‌گردد. زمین که دارد می‌گردد روبروی نور خورشید می‌آید. نوری که می‌آمد الآن عمود می‌تابد.

شاگرد۲: نور علی الدوام هست.

استاد: نور علی الدوام می آید و آن هم دارد می‌آید. پس زمین است که در آن نور می‌چرخد. بله اگر خورشید می‌رفت می‌گفتید که جرمش آن طرفتر است. درحالی‌که الآن خورشید نرفته است. کاملا نگاه عوض می‌شود.

شاگرد: آن لحظه زوال که با تابش به مرکز زمین می‌خورد... .

استاد: خورشید که همان جا هست، زمین دارد می‌چرخد. خورشید که نرفته است. نور خورشید دارد می‌آید و زمین در دل نورخورشید می‌چرخد. چون مبنا روی کره سماوی است و حرکات را به این صورت

تنظیم میدهیم و مرکز زمین را روی مختصات کره سماوی میگوییم، حرف شما درست در میآید. اما روی واقعیتش نه.

بازبینی #1
ایجاد شده 10 مه 2026 10:28:26 توسط ... .
به روزرسانی شده 10 مه 2026 10:29:08 توسط ... .